

IN EN OM HET VEERHUIS

Coördinatoren **Ineke Zweers** en **Christa Kristensen**:

Het Veerhuis is een organische organisatie. Bewoners komen en gaan, vrijwilligers komen en gaan, bestuursleden komen en gaan. Het was een jaar van beweging en vernieuwing op allerlei gebied. Wat altijd door blijft gaan, is de goede zorg voor onze bewoners. In de tuin van het Veerhuis zien we deze beweging weerspiegeld in bloemen en planten. Er gebeurt veel in de schaduw waar je niet direct zicht op hebt. In het Veerhuis wordt veel gedaan door de vrijwilligers en verpleegkundigen die zichtbaar aanwezig zijn, maar er zijn ook mensen die meer in de periferie werken en minder zichtbaar zijn. Zij gedijen het best in de schaduw maar dragen net zo veel bij aan wat het Veerhuis maakt tot wat het is: een bijna-thuishuis. Als iemand een werktafel op zijn kamer wil of een bewoonster ligt liever op bed in de tuin terwijl het regent, een goed gesprek of zomaar een praatje wil, dan wordt hier gewoon voor gezorgd. In deze nieuwsbrief willen we graag een aantal van hen voorstellen.

ZINGEVING UIT DE TUIN

Simeon Karsten is ooit gestart als vrijwilliger in het Veerhuis. Inmiddels is hij afgestudeerd aan de VU als geestelijk verzorger en heeft hij een jaar door Azië gereisd. Sinds een klein half jaar is hij weer terug in het hospice als algemeen geestelijk verzorger om de bewoners te ondersteunen en begeleiden.

“Ik probeer actief te luisteren en te zoeken naar bronnen van inspiratie, kracht en betekenis. Altijd met het doel om rust te vinden of meer grip op wat iemand overkomt.

Een grote bron van inspiratie is de prachtige tuin. In de kalme stiltes die ontstaan in mijn gesprekken, kijken we samen naar de bloemen, vogels en planten en ontstaat er een moment van verwondering.

De cyclus van de seizoenen, de onderlinge afhankelijkheid van insecten, planten en vruchten, leven en dood. Via deze symboliek kunnen bewoners het leven wat makkelijker bekijken, en daardoor ook de dood die daarbij hoort. Het biedt bijna altijd openingen voor mooie gesprekken.

Een prachtig voorbeeld was het planten van een kastanje in de tuin. Een handeling van scheppen, nieuw leven. Een moment van verwondering en betekenis. Ervaringen die met alleen woorden soms lastig te bereiken zijn en die ik vaak mag meemaken dankzij de mooie tuin van het Veerhuis.” Simeon is er om de week op vrijdag en zo nodig op afspraak.

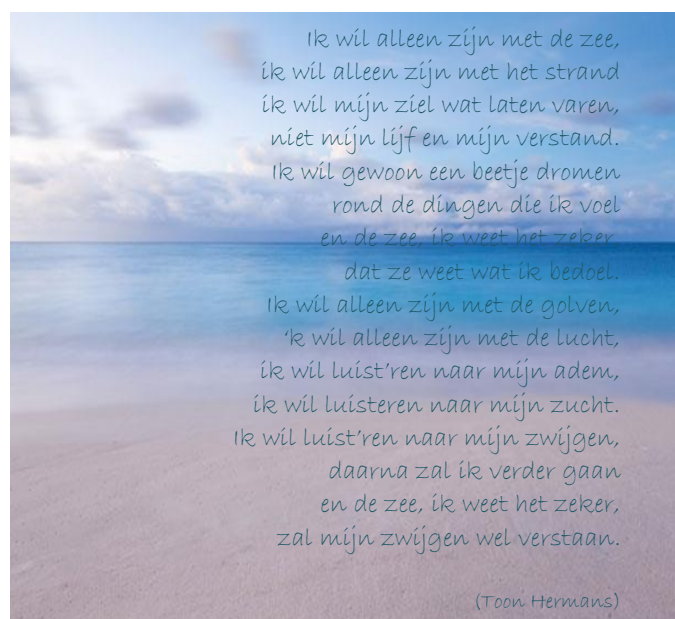
WANDELEN

Twee keer per week springt

Do Radius op de fiets op een tijdstip dat Amsterdam nog slaapt om de dag te beginnen in de stilte van het Veerhuis. Terwijl ze zorgt voor een spic en span interieur, levert haar rustige aanwezigheid ook bijzondere ervaringen op.

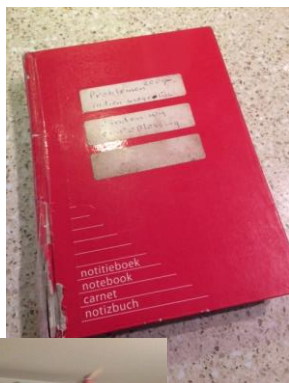
“Op een stralende, zonnige vrijdag vroeg een bewoonster: Als je straks klaar bent met schoonmaken, heb je dan tijd om met mij naar buiten te gaan? Ja hoor, zei ik, ik zal zo dadelijk de wijkverpleging vragen jou met de tillift van bed naar rolstoel te verplaatsen.

We wandelen een klein stukje en gaan zitten aan de Jozef Israëlkade daar waar vijf grachten samenkomen. Het blijkt een van haar favoriete plekken te zijn. Zonder een woord te zeggen, met de zon op onze toet staren we naar het water. Vertel eens iets, vraagt ze en ik vertel: Soms heb ik behoefte aan alleen de natuur om me heen en dit samenzijn doet me denken aan Gaston Pond, een vijver diep verscholen in Massachusetts. Als ik daar ben dan ga ik erheen op het moment dat de avond valt. Wanneer het pikkedonker is geworden, ik geen hand voor ogen meer kan zien, met op de achtergrond geluiden van spartelende bevers en een hemel met triljoenen sterren die me toelachen dan heb ik hetzelfde gevoel als nu, dankbaarheid en vrede. Zwijgend wandelen we terug naar het hospice. Ze hoopte nog een keer met me naar buiten te gaan maar dat zat er helaas niet meer in.” Do is er op woensdag en vrijdag.

HET RODE SCHRIFTJE

Iedere vrijdag verwelkomen we **Ton Lonkhuysen**, de vrijwilliger die we kunnen inschakelen voor reparaties, voor schilderklusjes, kortom voor alles wat los zit en weer vast moet of omgekeerd.

“Mijn rode schriftje is mijn leidraad als ik kom. Daar schrijft iedereen de klussen op die gedaan moeten worden. Dat kan iets kleins als een piepende deur zijn, maar ook een omgewaaide schutting die opnieuw geplaatst moet worden. Ik kom ook

bij bewoners op de kamer als daar wat gerepareerd moet worden. Het is een andere aanwezigheid en een andere invalshoek dan de mensen die bij de zorg zijn betrokken. Ik heb het voordeel dat er door het klussen gerust stiltes mogen vallen, er is geen verplichting tot praten en toch kan een klusje een aanleiding zijn tot een mooi verhaal dat ineens opborrelt. Het is voor mij een bijzondere en zeer inspirerende omgeving, waar ik graag ben.”

DE OVERZIJD

De karakteristieke Vredeskerk is een bepalend beeld in onze buurt. Op loopafstand van het Veerhuis maken we graag gebruik van de ruimtes in de gastvrije pastorie voor onze trainingen, bijeenkomsten en vergaderingen. Pastor **Pierre Valkering** is vanaf het prille begin betrokken bij ons hospice.

©Silvia Ssteiger

“Het Veerhuis. Ik houd van die naam. Hoewel ik op de eerste plaats erbij moet denken aan de Styx, de doodsrivier in de Griekse mythologie waar de veerman Charon helpt bij het overvaren, kan ik ook als christelijk pastor en katholiek priester met het beeld goed uit de voeten. Want in het christendom gaat het, met de dood, ook om een overzijde. Voortbouwend op en gelovend vanuit het jodendom getuigt Jezus' verkondiging van het evangelie, de blijde boodschap, daar volop van. En het laatste bijbelboek, de Apocalyps of Openbaring van Johannes, vloeit ervan over. Licht, vrede, vreugde. Dat alles is ons van daar uit beloofd. Dat alles wacht ons. Daar gaan we op af. En van daar uit tracht ik stervende bewoners van *Het Veerhuis* bij te staan als mij dat gevraagd wordt. In omstandigheden waarin mensen zich soms erg benauwd en opgesloten kunnen voelen geeft bidden ruimte zo is mijn ervaring. Spontaan, geïmproviseerd gebed, psalmgebed, het rozenkransgebed en het altijd weer indrukwekkende ritueel van het heilig oliesiel oftewel het sacrament van de zieken kunnen een hulp zijn bij het gaan naar die overzijde.”

DE STOK

De tuin van het Veerhuis is beroemd en geliefd onder bewoners en medewerkers. Dat het er altijd zo prachtig uitziet, hebben we te danken aan onze drie tuinvrijwilligers: Ellen, Anne Marie en Myra die er altijd op vrijdag zijn.

Ellen Genet vertelt: “Eerder in het jaar werd ik bij binnenkomst in de keuken verwelkomd door een voor mij nog onbekende man. Hij had iets voor me en dat móest naar de tuinvrouwen zei hij. Het was een stok! Stok? Toen ik vroeg wat de stok voor hem betekende, vertelde hij dat hij op reis was geweest in Afrika en een berg op had moeten lopen, eigenlijk een te zware opgave voor hem. Hij had gevraagd om een stok om op te kunnen steunen. De vrouwen in de velden naast de weg omhoog hadden allemaal stokken, hij had gezien dat ze er rondjes mee draaiden in de aarde voordat ze er een boon ingooiden. Zo'n stok had hij nodig. Toen begreep ik dat het een plantstok was, waarvan de punt in de gloeiende as wordt gelegd om met de houtskool de aarde te bevruchten. Voor mij als hovenier en geïnteresseerde in oude culturen waarin Moeder Aarde zo centraal staat, een heel belangrijk voorwerp. Ik heb de stok met plezier en eerbied in ontvangst genomen. En wij begrepen elkaar en een oud, intens levensverhaal.”

DE LAKENS UITDELEN

Paula Siegers is sinds 2014 als office manager toegevoegd aan het team van het Veerhuis. Zij zorgt voor allerlei praktische zaken in en om het Veerhuis, uiteraard allemaal onder auspiciën van de coördinatoren en het bestuur. Tweemaal per week reist zij vanuit het Gooi naar Amsterdam.

“Ik kan me mijn eerste kennismaking met het Veerhuis nog goed herinneren. Ik was in de privésfeer al wel eens in een hospice geweest maar had geen idee van het werk daar. Jarenlang heb ik op financieel en organisatorisch gebied gewerkt in de zakelijke dienstverlening en bij uitgeverijen. Wat me in het Veerhuis direct opviel was de sfeer en de rust. Ongelofelijk dat je dit vindt in deze buurt in Amsterdam. Het voelt in allerlei opzichten als een ‘gewoon huis’ maar er gebeurt veel bijzonders. Onmerkbaar draait er eigenlijk ook een bedrijf achter de schermen. Ik vind het fijn om voor de bewoners en hun familie heel praktisch iets op te kunnen lossen in die voor hen moeilijke tijd. Mijn werkzaamheden zijn heel divers: van financiën en het bijhouden van de voorraad tot contracten met vrijwilligers en leveranciers en soms ook assisteren bij het opruimen van de linnenkamer. Leuk om van daaruit wat lakens uit te mogen delen!” Paula is er op dinsdag en vrijdag.